

Lovforslaget, som jeg oprigtig talt synes, at man med langt mindre Grund kan sige hører ind under samme. Jeg holder mig ikke til det reent Formelle. Jeg er ikke Jurist, og det kan gjerne være, at det kan støde et juridisk Die, hvad der slet ikke støder mit. Men jeg holder mig til Sagen selv og til den Sags Natur, som vi her have med at gøre. Og, see vi nu paa den ganske i Almindelighed, saa ere vi jo her isærd med at anvise en Vej til at opløse Instituter, der væsentlig have en konservativ Charakter. Dette kan nu være i sin gode Orden, efter som det staaer i Grundloven, at der skal gives Udvej til noget Saadant, og jeg troer ogsaa, at det i det Hele taget stemmer med de nyeste Forfatningens Forsøg paa at fjerne Klasse- eller Standsinddelingen og paa at tilveiebringe en ligelig borgerlig og politisk Frihed. Men jeg vil ikke dølge, at jeg troer, at man paa mange Steder, hvor man saaledes har ryddet de gamle Støttepunkter bort, og hvor man har indført en saadan moderne Forfatning, har begaaet en meget stor Feil, idet man tillige har givet nye positive Love eller har opretholdt ældre, hvor saadanne bestode fra gammel Tid, der modarbejde de conservative Instincter og Tilbøieligheder hos Befolkningen, hvor disse endnu maatte findes. Jeg troer, at det er en ganske nødvendig Ting, naar man vil vente en fornuftig Udvikling, at man da, i det Dieblik man i det Hele paa ligelig Maade overdrager saa at sige til enhver Mand af det hele Folk at bære Samfundstilstanden, saa tillige overlades til Friheden og dens Brug at sørge for, at der kan udvikle sig saavel conservative som bevægelige Forhold. Dersom man ikke gjør det — og det har man paa mange Steder ikke gjort —, saa troer jeg, at man kommer ind paa en Tendentslovgivning i den modsatte Retning af den, som vi tidligere have seet, men dette vilde netop under de nye Forhold være overordentlig fordærveligt og maaffee endog opløsende for Samfundet. Af denne Grund har jeg i sin Tid i Folkethinget stillet Forslag om at bringe den første Deel af den foreliggende Paragraph ind i det der behandlede tilsvarende Lovforslag. Jeg troer, at jeg har omtalt dette engang før, og naar jeg nu gjen-

tager det, da er det ikke, fordi jeg er storagtig af, at jeg først har bragt dette Forslag frem; men det falder mig kun ganske naturligt at nævne det her i denne Sammenhæng for bedre at blive forstaaet. — Jeg kan af de anførte Grunde saaledes ikke Andet end at anbefale baade den første og den anden Deel af, hvad der staaer i Lovforslagets § 23.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu satte sig, og der som Medlem af Udvalget er Medforslagsstiller af Vædringsforslaget under Nr. 27, berørte ikke dette sidste Forslag i sit Foredrag, og jeg tør derfor ansee det som givet, at det ærede Medlem er enigt med Udvalgets Ordfører i, at dette Forslag paa Udvalgets Begne tages tilbage (Carlsen: Ja!). Forslaget under Nr. 27 til § 22 er saaledes taget tilbage. Jeg skal i Henhold til Forretningsordenen fremsætte det Spørgsmaal, om Nogen optager det. (Ophold.) Da Ingen optager Forslaget, er det altsaa bortfaldet.

Strup: Det er kun en enkelt Paragraph i det foreliggende Affsnit, som jeg ønsker at udtale mig om, nemlig om § 23 med de Vædringsforslag, som dertil ere stillede. Det er mig en stor Tilfredsstillelse, at jeg med Hensyn til dette Punkt kan være i fuld Overeensstemmelse med den høitærede Minister. Det forekommer mig, at Affattelsen af Paragraphen, muligviis dog med den nærmere Redaktionsændring eller ialtsald den ubetydelige Vædring, som hele Udvalget under Nr. 28 har foreslaaet, er særdeles heldig. Naar den høitærede Ordfører for Udvalget gjorde den Bemærkning, at Paragraphen egentlig ikke hørte ind under den her foreslaaede Lov, saa forekommer det mig, at han dog maatte kunne berolige sig ved, at Lovforslagets Titel slutter med et „m. m.“, under hvilket der, som noksom bekendt, kan indbefattes forskjellige Ting. Det forekommer mig, at § 23, saaledes som den foreligger, ganske og aldeles fyldestgjør den i mine Tanker meget smukke og nyttige Tilbøielighed her i Landet til at bevare Ordenen i Familierne, en Tilbøielighed, der, foruden at være smuk og nyttig, tillige i mine Tanker er ærværdig ved sin Væde. En saa-